

України № 4/1 гн від 19.09.2005 р. «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність». Одночасно зазначені суб'єкти прокурорського нагляду за законністю ОРД наділені в межах своєї компетенції певними правами.

На нашу думку, дієвість прокурорського нагляду за забезпеченням прав людини в оперативно-розшуковій діяльності досягається шляхом виконання закріплених у Законі України «Про прокуратуру» норм про порядок прокурорського реагування на порушення прав людини та реалізацію права людини та громадянина на їх відновлення. Прокурор вносить протест на акт, що порушує права людини й громадянина, або вносить подання про усунення порушень органами або посадовій особі, які видали цей акт, або звертається в іншому порядку, передбаченому процесуальним законодавством.

Розслідування злочинів, пов'язаних із поширенням порнографічної продукції в умовах євроінтеграції України

Сидоріна А.О., студент 6-КМ курсу ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Комаринська Ю.Б.

На сьогоднішній день в Україні склалися такі об'єктивні причини та умови, які породжують порнографічну індустрію. Статеве життя почали широко демонструвати в засобах масової інформації, кінофільмах, книгах. Останнім часом інтернет переможно проник у наше життя і займає все більшу його частину. Тотальна інтернетизація призвела до появи нового виду злочинності, а саме кіберзлочинності, а також породила нові способи вчинення таких злочинів, як от розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість або розповсюдження порнографічних творів, зображень, інших предметів. Тому з точки зору криміналістики дане питання є актуальним.

Значний внесок у розробку питань протидії поширенням порнографічних предметів зробили такі вчені як І.П. Кононенко, Ю.В. Александров, В. Ю. Борєв, С.І. Бушмен, С.Ф. Денисов, Р.С. Джинджолія, Р.Х. Кадилов, С. О. Кондранін, А.Ф. Степанюк, І.Г. Сугаков, О.Є. Хабаров, С.В. Хільченко та інші. Враховуючи зміни у законодавстві України виникає потреба заново переглянути деякі аспекти методики розслідування даного виду злочинів, щодо питань проведення необхідних слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) та оперативно - розшукових дій.

Згідно Закону України «Про захист суспільної моралі» продукцією еротичного характеру є будь-які матеріальні об'єкти, предмети, духовна, аудіо-, відеопродукція, в тому числі реклама, повідомлення та матеріали, продукція засобів масової інформації, електронних засобів масової інформації, що містять інформацію еротичного характеру, має за мету досягнення естетичного ефекту, зорієнтована на доросле населення і не збуджує в аудиторії нижчі інстинкти, не є образливою. Розповсюдження продукції сексуального чи еротичного характеру дозволяється за наявності позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі, і лише у спеціально відведених для цього місцях. Наприклад, в спеціалізованих медичних закладах і установах, які мають відповідну ліцензію та ліцензію для надання медичної допомоги особам з сексуальними розладами або у спеціалізованих магазинах, за умови недоступності неповнолітнім і не нав'язування споживачам. І лише за умови герметичної упаковки, спеціального

маркування і за наявності повідомлення «продукція сексуального характеру, продаж неповнолітнім заборонено».

Порнографія - це вульгарно-натуралістична, цинічна, непристойна фіксація статевих актів, самоцільна, спеціальна демонстрація генеталій, антиестетичних сцен статевого акту, сексуальних збочень, зарисовок з натури, які не відповідають моральним критеріям, ображають честь та гідність людини, спонукаючи негідні інстинкти.

Як відомо, увага до проявів свободи художньої вираження загострювалося з науково-технічним прогресом людства. Особливе його загострення зв'язується з винаходом фотографії, що сприяла «популяризації» статевої сфери і перетворенню порнографії в бізнес. Тільки з поширенням фотографії з її можливостями найвищого натуралізму і практично нескінченного тиражування, і взяття її на озброєння заповзятливими ділками, які швидко зрозуміли всі її переваги, починається відлік часу існування порноіндустрії». А винахід відеокамери дало цій індустрії нове життя - динамічне.

Експлуатація сексуальної тематики в сучасних кіно, театрі, танці, рекламі, фотографії стала повсюдною. Пункт «а» абз. 2 ч. 1 ст. 7 Європейської конвенції про транскордонне телебачення від 5 травня 1989 року, ратифікованої Україною 17 грудня 2008, забороняє включати непристойні елементи і особливо порнографію в програмні послуги. Однак, в Європі немає єдиної тлумачення того, що є порнографією.

Основним елементом відмежування порнографічної продукції від продукції еротичного характеру є те, що порнографія викликає у людини тваринні інстинкти, які не повинні бути присутніми у людини, яка живе в суспільстві. А еротика повинна викликати у людини естетичне задоволення.

Для покращення розкриття злочинів у сфері поширення порнографічних предметів повинні бути проведені наступні заходи: - по-перше, повинна бути відповідна нормативно-правова база, яка би регулювала дане питання на належному рівні; - по-друге, ми вважаємо, правоохоронні органи для розслідування даних злочин повинні тісно співпрацювати з висококваліфікованими спеціалістами в комп'ютерній галузі; - по-третє потрібно, надати правоохоронним органам право на блокування сайтів, які розповсюджують порнографічну продукцію.

Особливістю виявлення, розкриття і розслідування поширення порнографічних предметів є широке використання спеціальних знань. Тому невід'ємною частиною при розслідуванні зазначених злочинів є проведення слідчих (розшукових) дій з залученням експертів різних напрямків: комп'ютерних спеціалістів, технічних спеціалістів, мистецтвознавців, психологів та інших.

Правовий статус потерпілого за сучасним Кримінальним процесуальним кодексом України

Скиба О.В., студент магістратури ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Хахуцяк О.Ю.*

Питання поняття і правового статусу потерпілого як учасника кримінального процесу, необхідності збільшення обсягу його процесуальних прав, зміцнення їх процесуальних гарантій, зокрема шляхом розширення участі представника потерпілого з визначенням випадків його обов'язкової участі у провадженні, були предметом дослідження багатьох українських учених процесуалістів,